

das Haupt erheben über Alle die uns hassen und verachten; der Wunder that und Rache nahm für uns an Pharao, und Zeichen that und Wunder im Lande der Kinder Chams. Er schlug in seinem Grimme alle die Erstgeborenen Egyptens, und sein Volk Israel führte er heraus aus ihrer Mitte zur ewigen Freiheit! Er führte seine Kinder durch des Schilfmeeres Kluft, und ihre Verfolger und Verächter versenkte er in die Fluth. Da sahen seine Kinder seine Macht, verherrlichten und lobeten seinen Namen. Sein Reich und seine Herrschaft nahmen sie willig über sich. Moses und die Kinder Israel stimmten dir an das Siegeslied.

Moses bestieg den Himmel, und brachte es herab, das preisliche Gesetz, am Feste
שבועות.

Der Schöpfer selbst ließ sich herab, und ertheilte den Preis seinem Volke unter Donner und bebendem Schall. Des Waldes Bäume ergriff Schrecken und Beben, und Berge und Hügel.

Er lehrte einem geheiligten

B

מעריב ליל ראשון של שבועות

בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ
עַל־כָּל־שׂוֹנְאֵינוּ. הָעִשָּׂה קָנוּ
נַפְסִים וּנְקָמָה בַּפְּרָעָה
אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת
בְּנֵי חָם. הַמֶּכָּה בְּעֶבְרָתוֹ
כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם. וַיּוֹצֵא
אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם
לְחֵירוֹת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בְּנֵינוּ
בֵּין גְּזְרֵי יַם סוּף. אֶת־
רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם
בְּתַהוֹמוֹת טַבַּעַ. וְרָאוּ בְּנֵינוּ
גְבוּרָתוֹ שֶׁבָּחוּ וְהוֹדוּ
לְשִׁמּוֹ. וּמִלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן
קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם. מִשָּׂה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל | לָךְ עָנּוּ שִׁירָה:

משלום הא"ב מן סוּת ט' וּלִילךְ.

טוֹבִיָּה לְמָרוֹם עֲלֶיהָ. וְהוֹרִיד
דָּת כְּלוּלָהּ.

בְּחַג הַשְּׁבִיעוֹת:

יָרַד צוּר בְּעֶצְמוֹ. וְנָתַן עוֹז

לְעַמּוֹ. בְּרַעְמִים וַיּוֹעוֹת:

כָּל עֵצֵי הַיַּעַר. אֶחְזוֹם הוּל

וּסְעַר. וְהָרִים וּגְבָעוֹת:

לְמַד לְעַם קְדוֹשִׁים. סֵדֶר

Volle die Ordnung der Sonnen- und der Monden Lauf, und die Berechnung der Stunden. Ueber alle Völker liebt er sie, führte zum Berge Sinai sie hin, der Gott des Heiles!

Auf Adlersflügel trug er sie, der Bewohner des unermesslichen Raumes, der Erhalter der Unterwelten.

Heiden vernahmen des majestätischen Volkes Krönung bebend unter ihren Hütten.

Sie verhüllten beschämt ihr Haupt. Der Schöpfer hat sie preisgegeben, als er sich dort öffentlich gezeigt.

Der weitausgespannte majestätische Himmel, und ein Hügel auf der Erde Fläche (der Berg Sinai), berührten sich einander.

Der Allgerechte stürzte den Berg (Sinai) über das holde und schöne Volk wie eine Botliche. Da standen sie wie unter einem Baldachin. Die auserwählte Nation vernahm gerade Gesetze und Rechte mit horchendem Ohr.

Des Allerhöchsten Güte schützte sie vor dem Angriffe ihrer Beleidiger und bösen Verhängnissen.

תְּקוּפוֹת וְחֻדְשִׁים.
וְחֻשְׁבוֹן הַשָּׁעוֹת *
מִכָּל אֹם חֲבָבָם. וְלַחֵר
סִינֵי קָרְבָם.

אֵל | לְמוֹשֶׁעוֹת *
נִשְׁאַם בְּכַנְפֵי נְשָׁרִים. שׁוֹכֵן
בְּרוֹם אֲוִירִים.

וּמִתַּחַת זְרוּעוֹת *
סוֹדְרִים בְּעֵת שְׁמָעָם. צְבִי
תַּפְאֶרֶת עִם.

יִרְגָּזוּן יְרִיעוֹת *
עַל־וִבִים חָפוּ רֵאשִׁים.
וְלַהֲרִגָה צוּר הַקָּדִישִׁים *
בְּפִרוּעַ פְּרָעוֹת *
פְּרִישַׁת הוֹד שְׁלָמָה.
וְרַקִּיעַת גְּבַה אֲדָמָה.

שְׁתִּיהֵן | נוֹגְעוֹת *
צְדִיק הַר כְּפָה. עֲלֵי נְאוּה
וְיִפָּה. בְּגִיגִית וְכִירִיעוֹת *
קָשְׁבוּ עִם בְּחִירִים. חֲקִים
וּמִשְׁפָּטִים יִשְׂרָאֵל.

לְאִזְן הַשְּׁמָעוֹת *
רָם בְּחֶסֶדוֹ שְׁמָרָם. מִכַּף
כָּל צוֹרָרָם. וּמִגְּזוֹרוֹת רָעוֹת *
לְאִזְן הַשְּׁמָעוֹת *
רָם בְּחֶסֶדוֹ שְׁמָרָם. מִכַּף
כָּל צוֹרָרָם. וּמִגְּזוֹרוֹת רָעוֹת *
לְאִזְן הַשְּׁמָעוֹת *
רָם בְּחֶסֶדוֹ שְׁמָרָם. מִכַּף
כָּל צוֹרָרָם. וּמִגְּזוֹרוֹת רָעוֹת *
לְאִזְן הַשְּׁמָעוֹת *

Er ließ Zeichen aus und Wunder, und überlieferte ihr gehauene Tafeln des Gesetzes, voll der Weisheit und Kenntnisse.

Hoch hob er ihren Glanz, schuf ihr Namen und Ruhm durch den segnenden Becher des Heils.

Großes Heil zeigte ihr der Erlöser und Befreier; er krönte und zierte sie mit dem Gesetze (Mose), Gesang und Dank zum Allmächtigen, jubelten und priesen Moses und die Kinder Israels, in Lust und Jubel und im Hochentzücken riefen alle:

„Wer ist wie Du unter den Göttern, Herr? Wer ist wie Du so mächtig in seiner Heiligkeit, so furchtbar in seinem Ruhme, der solche Wunder thut?“

Dein Reich und Walten sahen deine Kinder, wie du gespalten das Meer vor Moses.

„Berehre, die dich gezeigt!“ lautet das fünfte Gebot.

Du sollst kein irdisches Wesen boshaft umbringen.

מעריב ליל ראשון של שבועות

שְׁלַח אֹתוֹת וּמוֹפְתִים.

וְהִנְחִילָם דְּתוֹת חֲרוּתִים:

בְּחֻכְמָה וּבִדְעוּת:

תִּפְאֲרָתָם הִגְדִּיל | ^{Worb.}

לְמַעַנָּה. לְתַתָּם לְשֵׁם

וּלְתִהְלָה.

כְּבָרְכַת כּוֹס יְשׁוּעוֹת:

יְשׁוּעוֹת רַבּוֹת הָרְאִים

פּוֹדָה וְגוֹאֵל. וְעֹטְרִים וְהַנּוֹם

בְּדַת יְקוּתִיאֵל. שׁוֹחֲחִים

רִנָּן וְהוֹדִיָּה לְאֵל. פִּאֲרוֹ

וְשִׁבְחוּ מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל:

בְּגִילָה בְּרִנָּה בְּשִׂמְחָה רַבָּה

וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי־כִמְכָה בְּאֱלִים יי. מִי

כְּמִכָּה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נוֹרָא

תְּהִלּוֹת עוֹשֶׂה פִּלְא:

מִלְכוּתְךָ רָאוּ בְּנֵיךָ בּוֹקֵעַ

יָם לְפָנַי מֹשֶׁה:

כְּבֹד. הוֹרִיךְ בְּדַבּוֹר

חֲמִישֵׁי הַשָּׁמַיִם.

לֹא תִרְצָח. קְרוּצֵי חוֹמֵר

לְהַכְרִית בּוֹעֵם.

7. לא תנאף. Du sollst dich vom Reiz eines unkeuschen Weibes nicht verführen lassen. Dies sind Befehle des unendlichen, deines Heils Schöpfer! ihm huldige unter des Volkes Menge.

Ja er ist unser Hort und Heil! so brachen sie aus und riefen:

„Gott regieret in Ewigkeit.“

Und so ward es uns verheißen durch deinen Profeten: Daß Gott erlöset Jakob und es befreiet aus einer Hand, die stärker ist als seine.

8. לא תגנוב. Du sollst nicht stehlen, noch verhehlen, noch lauern im Hinterhalte der Höfe.

9. לא תענה. Du sollst wider deinen Nächsten nichts unrichtig aussagen als ein falscher Zeuge.

10. לא תחמור. Du sollst nach deines Nächsten Ueberfluß und Kostbarkeiten nicht gelüsten. Israel's König und Erlöser, dieser währet für und für. Gelobt seist Du, Ewiger, König, Israels Fels und Erlöser.

Laß uns niederlegen, Gott unser Herr, in Frieden; laß uns aufstehen wieder, Herr, zu einem heitern Leben. Breite du als Schirm und Decke deinen Gottesfrieden über uns; stütze uns und kräftige uns mit weisem Rathe, daß wir vor dir bestehen, und hilf uns um deines Namens willen. Sei du ein Schutz und Schirm um

לא תנאף. טובת חן
וסרת טעם. נצה צור
ישעך המליכהו ברוב
עם: זה צור ישענו פצו
פה ואמרו:

”ימלך לעולם ועד:
ונאמר כי פדה י את-
יעקב. ונאלו מיר חוק
ממנו:

לא תגנוב. במסתרים.
לישב במארב הצרים.
לא תענה. רוע חמם היות
עד שקרים.

לא תחמד. שפעת ריע
וחפצים יקרים. מלך
ישראל ונאלו קים לדור
דורים: ברוך אתה יי
מלך צור ישראל ונאלו:

השכיבנו יי אלהינו
לשלום. והעמידנו מלכנו
לחיים. ופרוש עלינו סבת
שלומך. ותקנונו בעצרה
טובה מלפניך. והושיענו
למען שמך. והגן בעדנו

uns herum; halt ab von uns Feind und Pest und Schwert und Hunger, Noth und Kummer! halt ab jedes Hemniß und Verderbniß vor und hinter uns, und birg uns im Schatten deiner Flügel; denn du, Gott, bist unser Hüter und Erlöser; du, Gott, der allerbarmende Weltenherr. Wahre unsern Ausgang und unsern Eingang, und geleite uns zum Leben, Glück und Heil, heute und immer in Ewigkeit. — Breite deinen Gottesfrieden als Schirm und Decke über uns.

Die ganze Nation empfand und vernahm die Donnerstimmen. Allesammt waren einmüthig, anzunehmen die schweren sowohl als die leichten zu befolgenden Gebote. Der Verrichter großer Thaten setzte sie in sichere Ruhe; möge doch über alle Gemeinden eben so sein Friede walten!

Gelobt seist Du, Gott, der Seinen Gottesfrieden breitet über uns und über Sein Volk Israel und über Jerusalem.

Moses verkündete den Kindern Israels die Feste des Herrn.

Herr, öffne du meine Lippen, daß mein Mund verkünde deinen Ruhm!

Gelobt seist du Gott, unser Herr, Gott unserer Väter, Gott

מעריב ליל ראשון של שבועות

וְהִסַּר מֵעֲלֵינוּ אֹיִב דְבָר
וְחָרֵב וְרָעַב וְיָגוֹן. וְהִסַּר
שָׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ
וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ. כִּי
אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמְצִילָנוּ אַתָּה.
כִּי אֵל מֶלֶךְ | חַנוּן וְרַחוּם
אַתָּה. וְשָׁמֹר צֵאתָנוּ וּבֹאֵנוּ
לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם. מֵעַתָּה וְעַד
עוֹלָם: וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סִכַּת
שְׁלוֹמְךָ:

וְכָל הָעַם רוֹאִים.
וְשׁוֹמְעִים אֶת הַקּוֹלוֹת.
אֲגוּדִים יַחַד לְקַבֵּל הַמּוֹרוֹת
וְקִלוֹת. לְבַטָּח הוֹשִׁיבָם
עוֹשֵׂה גְדוּלוֹת. כִּן יִפְרוֹם
שְׁלוֹמוֹ עַל כָּל מְקַהְלוֹת:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַפּוֹרֵשׁ
סִכַּת שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל-
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל-יְרוּשָׁלַיִם:

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מוֹעֲדֵי
יְיָ אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: חֲצִי קָדִישׁ

אֲדָנִי שִׁפְתֵי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתֵנוּ אֱלֹהֵי

Abrahams und Isaks und Jakobs du, der große, mächtige und furchtbare Gott; du, der allerhöchste Gott, der in Güte und in Milde waltet, und Herr und Meister ist von Allem; der den Vätern ihre Frömmigkeit gedenket, und ihren Kindeskindern sendet den Erlöser um seines Namens willen in seiner Liebe.

Du, Herr, bist unser Helfer, Retter und Erlöser, du unser Schutz und Schild; Gelobt seist du, Gott, Abrahams Schutz und Schild.

Du bist der Allmächtige, Herr, in Ewigkeit, der belebet die Todten, du unerschöpflich an Heil und Hilfe.

Der verpfleget die Lebenden in seiner Milde, und belebet, die Todten in seiner unerschöpflichen Barmherzigkeit: der stützet, die da fallen, der heilet die Kranken, der löset die Gebundenen, der seine Treue bewahret und bewähret an denen, die da schlafen im Staube. Wer ist wie du, Herr der Kräfte? wer dir gleich, Weltenherr, der tödtet, der belebet, der sprießen läßt das Heil?

Du bist uns ein treuer Bürge für das Leben unserer Todten. Gelobt seist du, Gott, der belebet die Todten.

Du bist heilig und heilig ist dein Name, und alle Tage preisen dich die Heiligen — Selah! Gelobt seist du, Gott, Weltengott.

Du hast uns erwählet unter allen Völkern, hast uns geliebt und Gefallen gehabt an uns, hast uns erhöht über alle Nationen, uns geheiliget durch deine Gebote, uns dir näher gebracht, Herr, zu

22 מעריב ליל ראשון של שבועות

יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיז וְגוֹמֵל
חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר
חֲסָדֵי אָבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי
בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן בְּרוּךְ
אַתָּה יי מְגַן אֲבֹתָהֶם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנֵי מַחְיָה
מַתִּים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחְיָה מַתִּים
בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים
וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים
וּמְקַיֵּם אַמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָי. מִי
כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֵה לְךָ.
מִלֶּךְ מַמְיָה וּמַחְיָה וּמַצְמִיחַ
יְשׁוּעָה:

וּנְאֻמֵּן אַתָּה לְהַחְיֹת מַתִּים.
בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחְיָה הַמַּתִּים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ
וְקָדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סְלָה.
בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל
הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ
וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל
הַלְשׁוֹנוֹת וְקִבַּלְתָּנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְּבָנוּ

deinem Dienste, und deinen großen und heiligen Namen genannt über uns.

Du hast uns gegeben, Gott unser Herr, in Liebe, Feste zur Freude, Feiertage und Zeiten zur Lust und Fröhlichkeit; diesen Tag des Wochenfestes, als die Zeit, da uns die Thora ward gegeben, — zur Verkündigung des Heiligen, zum Angedenken an den Auszug aus Egypten.

Unser Gott und (Gott unserer Väter! Möge unser Angedenken und Geschick, das Andenken unserer Väter,

Du hast uns offenbaret, Gott, unser Herr, was recht ist und gerecht ist vor Dir; Du hast uns belehret wie wir halten und beobachten sollen Deine Satzungen nach Deinem Willen; Du hast uns gegeben, Gott unser Herr, Gesetze des Rechtes, Lehren der Wahrheit, Satzungen und Gebote, die zum Glück und Heile uns führen. Du hast uns beschieden die Zeiten zur Freude, die Feste zur Heiligung, die Feierstunden zur innigen Herzens-ergebung. Du hast zu unserem Erb und Eigenthum uns gegeben des Sabbaths Heiligkeit, des Festes Würde und Weihe und feierliche Stimmung. Du hast getrennt und geschieden, Gott unser Herr, Heiliges und Gemeines, Licht und Finsterniß, Israel und die Völker, den siebenten Tag und die sechs Werktage, die Heiligkeit des Sabbaths und die Heiligkeit des Festes hast Du getrennt und geschieden, und den siebenten Tag vor den sechs Werktagen stets geheiligt. Du hast getrennet und geschieden und geheiligt Dein Volk Israel in Deiner Heiligkeit.

מעריב ליל ראשון של שבועות
לעבודתך. ושמך הגדול
והקדוש עלינו קראת: *
ותתן לנו יי אלהינו
באהבה מועדים לשמחה
חגים וזמנים לששון. את
יום חג השבועות הזה. זמן
מתן תורתנו מקרא קדש
זכר ליציאת מצרים:
אלהינו ואלהי אבותינו
יעלה ויבא ויגיע ויראה

Wenn der Festabend an *שבת מוצאי שבת* fällt, sagt man dieses.

ותודיענו יי אלהינו את
משפטי צדקה ותלמדנו לעשות
חקי רצונך. ותתן לנו יי אלהינו
משפטים ישרים ותורת אמת
חקים ומצות טובים. ותנחילנו
זמני ששון ומועדי קדש וחגי
נדברה. ותורישנו קדשת שבת
וכבוד מועד וחגיגת הרגל.
ותבדל יי אלהינו בין קדש לחול
בין אור לחשך בין ישראל
לעמים בין יום השביעי לששת
ימי המעשה. בין קדשת שבת
לקדשת יום טוב הבדלת ואת
יום השביעי מששת ימי המעשה
קדשת. הבדלת וקדשת את
עמך ישראל בקדשתך: וחתן לנו

das Angedenken an den Mes-
sias den Sohn Davids, deines
Knechtes, das Angedenken an
Jerusalem, die heilige Gottes-
stadt, das Angedenken an dein
ganzes Volk und Haus Israel
— in einer gnadenreichen
Stunde heute vor dir aufge-
hen, bei dir Eingang und An-
schauung und Anerkennung fin-
den; und eine solche Erinne-
rung in Gnade und Wohl-
wollen und Erbarmen uns zur
Erlösung uns zu allem Guten,
uns zum Heil und Glück des
Lebens gereichen an diesem
Tage, — des Wochenfestes.

Gedenke unser an diesem Tage,
Gott und Herr, zum Guten!
Bedenke uns an diesem Tage
mit deinem Segen — mit dei-
nem Heile für's ganze Leben!

Wöge die Verheißung des
Heiles und des Erbarmens
walten über uns, deine Gnade
Milde und Barmherzigkeit über
uns, dein Heil und deine
Hilfe über uns; denn zu dir
schauet unser Aug' empor; denn
du bist der Gott und Herr,
der Gott und Herr der Gnade
und des Erbarmens!

והשיאנו לאש die Segnungen
Deines Festes Gott, unser Herr,
kommen über uns, daß es uns
eingehe zum Leben und zum
Frieden, zur Freude und Fröh-
lichkeit, wie es Dein Wille ist,
und Du den Segen uns hast
verheißen. Heilige uns in Dei-
nen Geboten; gib uns unsern
vollen Theil an Deiner Gottes-
lehre; sättige uns in Deiner
Güte; erfreue uns mit Dei-

וירצה וישמע ויפקד ויזכר
זכרוננו ופקדוננו. וזכרון
אבותינו. וזכרון משיח בן
דוד עבדך וזכרון ירושלים
עיר קדשך. וזכרון כל עמך
בית ישראל לפניך. לפלטה
לשובה לחן ולחסד
ולרחמים לחיים ולשלום
ביום חג השבועות הזה.
זכרנו יי אלהינו בו לשובה
ופקדנו בו לברכה.
והושיענו בו לחיים. ובדבר
ישועה ורחמים חום וחנו.
ורחם עלינו והושיענו. כי
אלריך עינינו. כי אל מלך ו
חנון ורחום אתה:

והשיאנו יי אלהינו את-
ברכת מועדיך לחיים
ולשלום לשמחה ולששון
כאשר רצית ואמרת
לברכנו. קדשנו במצותיך
ותן חלקנו בתורתך
שבוענו משובך ושמחנו

nem Heile. Läutere Du, Gott, unser Herz, daß wir Dir dienen in Wahrhaftigkeit. Laß uns theilhaftig werden, Gott unser Herr, in Freud' und Fröhlichkeit der festlichen Weihe und Heiligkeit; auf das Israel und Alle, die da heiligen Deinen Namen sich Deiner Gotteshuld und Liebe stets erfreuen. Gelobt seist Du, Gott, der da heiligt Israel und die Zeiten.

מעריב ליל ראשון של שבועות
 בישועתך. וטהור לבנו
 לעבדך באמת והנהילנו
 יי אלהינו בשמחה ובששון
 מועדי קדשך. וישמחו בך
 ישראל מקדשי שמך:
 ברוך אתה יי מקדש
 ישראל והזמנים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את-
 העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם. באהבה תקבל
 ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך. ותחזינה עינינו
 בשוכך לציון ברחמים: ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון:
 מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
 לעולם ועד. צור חיינו מגן ישענו. אתה הוא לדור ודור נודה
 לך וגםפר תהלתך. על חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו
 הפקודות לך ועל נפיה שבכל-יום עמנו ועל נפלאותיך
 ומצבותיך שבכל-עת ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא כדו
 רחמיה. והמרחם כי לא תמו חסדיך. מעולם קוינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלפניו תמיד לעולם ועד:
 וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל
 ישועתנו ועזרתנו סלה: ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה
 להודות:

שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם כי אתה הוא
 מלך ארון לכל השלום. וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל
 בכל ית ובכל שעה בשלומך: ברוך אתה יי המברך את עמו
 ישראל בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה. ולמקללי נפשי תדום
 ונפשי בעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי. ורל

*) Die Uebersetzung von רצה bis קדמוניות siehe im Minchagebrite Seite 8.

החושבים עלי רעה מהרה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָנֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַגְנִי: יְהִי לְרִצּוֹן אֲמְרֵי סִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בִּירְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנַיִם קִדְמוֹנִיּוֹת: וְשָׂרְבָה לֵי מְנַחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנַיִם קִדְמוֹנִיּוֹת: קִישׁ שֵׁלֵם

קידוש.

Gelobt seist Du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der die Frucht der Rebe hat geschaffen!

ברוך Gelobt seist Du, Gott, unser Herr, Herr der Welt, der uns erwählet hat vor jedem Volke, uns erhöht hat über alle Sprachen und Nationen, uns hat geheiligt durch seine Gehote. Du hast uns gegeben, Gott unser Herr, in Deiner Liebe, die Feste zur Freude, die festlichen Zeiten und Tage zur freundlichen und fröhlichen Erheiterung — den Tag des Wochenfestes, als die Zeit der Gesetzgebung und Offenbarung — zur Verkündigung des Heiligen, zum Angedenken an den Auszug aus Egypten! denn uns hast Du erwählet, uns geheiligt vor allen Völkern, und die heiligen Feste zur Freud' und Fröhlichkeit uns eigenthümlich beschieden. Gelobt seist Du, Gott, der da heiligt, Israel und die Zeiten.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוֹ
מִכָּל־עַם וְרוֹמַמְנוּ מִכָּל־
קְשׁוֹן וְקִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו.
וַתִּתֵּן־לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים
וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן אֶת יוֹם חַג
הַשְּׁבָעוֹת הַזֶּה. זְמַן מִתֵּן
תּוֹרָתֵנוּ מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכַר
לִיצִיאַת מִצְרַיִם. כִּי בָנוּ
בְּחֵרָתְךָ וְאוֹתָנוּ קִדְשָׁתָּ מִכָּל
הָעַמִּים. וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשְׁךָ
בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן הִנְחַלְתָּנוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
וְהַזְּמִנִים: